

Hur björnen fick sin korta svans

För mycket mycket länge sedan var björnen ute och gick. Det var på den tiden då björnen hade en lång yvig svans. Det började bli kallt och snart skulle det bli vinter. Men innan björnen kröp in i sitt ide ville hon äta sig riktigt mätt.

Rätt som det var stötte hon på räven. Räven hade en stor fet fisk i käften.

– Var har du fått den där ifrån? frågade björnen.

– Jag har varit ute på isen och fiskat, svarade räven, som var en riktig filur. Nu skulle han allt lura den dumma björnen.

– Gör du som jag björn, då kan du också få fisk, fortsatte räven. Gå ut på isen och gör ett hål. Stick ner svansen genom hålet. Snart nappar det. Ju längre du sitter, desto mer fisk får du.

Björnen lufsade ner till sjön och ut på isen. Oj, vad hungrig hon var. Hon gjorde hål i isen, satte sig på baken med svansen ner i hålet. Visst var det kallt och visst sved det riktigt ordentligt i svansen. Men björnen tänkte att ju längre hon satt där, desto mer fisk skulle hon få. Så hade ju räven sagt.

Efter en lång stund var hon nöjd. Hon reste sig på alla fyra. Aj, vad ont det gjorde! Svansen gick av. Den hade frusit fast i isen.

Efter den dagen har björnen bara en kort svans.

Sagan går utmärkt att berätta som en bordssaga med tygjur. Ett vitt lakan eller bomull täcker ett litet bord och bildar isen. Björnens långa svans är fäst med ett kardborreband i björnens bak. När björnen reser sig upp efter att ha fiskat i vaken river berättaren bort svansen. Ibland har jag berättat enbart med hjälp av en stickad liten räv och lagt berättelsen i rävens mun. Barnen brukar ofelbart protestera när räven säger att det är kul att luras.

Sagan är också lätt att berätta lite mer dramatiskt och åskådligt där berättaren ömsom är björnen, ömsom är räven. När björnen sätter sig på huk på isen blir den ena armen björnens svans.

Sagan är rolig att leka, med sina tydliga karaktärer: den falska, insmickrande räven och den lättlurade björnen, som skriker av smärta när hon reser sig och svansen går av.

Sagan är välkänd över hela världen. En annan förklaring till svansförlusten har jag återberättat i boken *När svanarna flög ikapp* (2007).

